

Григорий Львович Ариш

Родился 21 ноября 1925 г. в Архангельске на Севере России. После окончания школы участвовал во Второй мировой войне, получил ранение на фронте. За участие в боевых действиях награжден орденом «Красная звезда», а также другими почетными наградами.

В 1951 г. окончил Ленинградский университет, а в 1959 г. в Институте истории Академии наук СССР защитил кандидатскую диссертацию на тему «Некоторые вопросы истории Южной Албании в конце 18 – начале 19 вв.», став по сути единственным в Советском Союзе специалистом по новой истории Албании и Балканского полуострова в целом. В 1963 г. опубликовал новое исследование «Албания и Эпир в конце 18 – начале 19 в.».

Начиная с середины 60-х гг. прошлого века основной сферой его научных интересов становится новая история Греции, в особенности те ее аспекты, которые связаны с Национально-освободительной революцией 1821 г., образованием новогреческого государства в 19 в., местом греческого вопроса во внешней политике России, ролью русско-турецкой войны 1828-1829 гг. в вопросе о независимости Греции, ролью Греции в международных отношениях и хрупком равновесии сил на Балканах на протяжении всего 19 века. В связи с этим Г.Л. Ариш исследовал деятельность Александра Ипсиланти и Иоанна Каподистрии в контексте таких проблем, как их служба при царском дворе, отношение декабристов к Греческой революции, кризис феодальной системы на Балканах в условиях османского ига, национальные движения на Балканах в начале 19 в.

В 1965 г. вышло в свет его исследование «Тайное общество «Филики Этерия». Из истории борьбы Греции за свержение османского ига». В 1969 г. в Институте славяноведения и балканистики Академии наук СССР защитил докторскую диссертацию, опубликованную затем в виде книги «Этеристское движение в России. Освободительная борьба греческого народа в начале XIX в. и русско-греческие связи» (Москва, 1970). Среди других его значимых работ – монографии «Иоанн Каподистрия и греческое национально-освободительное движение. 1809 - 1822 гг.» (Москва, 1976) и «Каподистрия в России (1809 - 1822)» (Санкт-Петербург, 2003).

В настоящее время профессор Г.Л. Ари работает в Институте славяноведения Российской академии наук на должности ведущего научного сотрудника. В 2005 г. ему было присуждено звание почетного профессора Афинского университета.

Γκριγόρι Αβόβιτς ΑΡΣ

Γεννήθηκε στις 21 Νοεμβρίου 1925 στην πόλη Αρχάγγελσκ (Αρχάγγελος) στη Βόρεια Ρωσία. Μετά την αποφοίτησή του από το σχολείο λαμβάνει μέρος στο Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, όπου και τραυματίζεται. Για την προσφορά του στο μέτωπο του απονέμεται το παράσημο του Κόκκινου Αστέρα, καθώς και άλλες τιμητικές διακρίσεις.

Το 1951 αποφοιτά από το Πανεπιστήμιο του Λένινγκραντ, ενώ το 1959 υποστηρίζει στο Ινστιτούτο Ιστορίας της Ακαδημίας Επιστημών της Ε.Σ.Σ.Δ. διδακτορική διατριβή με τίτλο: «Ορισμένα ζητήματα της ιστορίας της Νότιας Αλβανίας στα τέλη του 18^{ου} - αρχές του 19^{ου} αι.», αποβαίνοντας, ουσιαστικά, σε μοναδικό στην επικράτεια της Σοβιετικής Ένωσης ερευνητή, ειδικευμένο στη νεότερη ιστορία της Αλβανίας και της ευρύτερης περιοχής των Βαλκανίων. Το 1963 δημοσιεύει καινούρια μελέτη με τίτλο: «Η Αλβανία και η Ήπειρος στα τέλη του 18^{ου} - αρχές 19^{ου} αι.».

Από τα μέσα της δεκαετίας του '60 του περασμένου αιώνα το επίκεντρο των επιστημονικών και ερευνητικών ενδιαφερόντων του ιστορικού μετατοπίζεται στη νεότερη ιστορία της Ελλάδος, ειδικότερα δε σε πτυχές που σχετίζονται με την Εθνικοαπελευθερωτική Επανάσταση του 1821, τη διαμόρφωση του νεοελληνικού κράτους τον 19^ο αι., τη θέση του ελληνικού ζητήματος στην εξωτερική πολιτική της Ρωσίας, το ρόλο του ρώσο-τουρκικού πολέμου της περιόδου 1828-1829 στην υπόθεση της ανεξαρτησίας της Ελλάδος, τον εν γένει ρόλο της Ελλάδος στις διεθνείς σχέσεις και ισορροπίες στην εύθραυστη περιοχή των Βαλκανίων καθ' όλη τη διάρκεια του 19^{ου} αι. Μελέτησε με συνέπεια τη δράση του Αλέξανδρου Υψηλάντη και του Ιωάννη Καποδίστρια, ιδίως σε συσχετισμό με την υπηρεσία τους στη τσαρική Αυλή, την αντιμετώπιση της Ελληνικής Επανάστασης από τους Δεκεμβριστές, την κρίση του φεουδαρχικού συστήματος στη Βαλκανική στις συνθήκες του οθωμανικού ζυγού, τα εθνικά κινήματα στην περιοχή στις αρχές του 19^{ου} αι.

Το 1965 το φως της δημοσιότητας βλέπει η μελέτη του «Η μυστική οργάνωση «Φιλική Εταιρεία». Η ιστορία του αγώνα της Ελλάδος για την αποτίναξη του οθωμανικού ζυγού». Το 1969 υποστηρίζει, στο Ινστιτούτο Σλαβικών και Βαλκανικών Σπουδών της Ακαδημίας Επιστημών της Ε.Σ.Σ.Δ., υφηγεσία, η οποία μετέπειτα εκδίδεται σε βιβλίο με τίτλο: «Το εταιρικό κίνημα στη Ρωσία. Ο απελευθερωτικός αγώνας του ελληνικού λαού στα αρχές του 19^{ου} αι. και οι ρώσο-ελληνικές σχέσεις» (Μόσχα, 1970). Σημαντικά, επίσης, και αξιομνημόνευτα έργα του αποτελούν οι μονογραφίες «Ο Ιωάννης Καποδίστριας και το ελληνικό εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα. 1809-1822» (Μόσχα, 1976) και «Ο Καποδίστριας και η Ρωσία (1809-1822)», (Αγία Πετρούπολη, 2003).

Σήμερα ο καθηγητής Γκριγκόρι Αρς εργάζεται ως επιστημονικός συνεργάτης στο Ινστιτούτο Σλαβικών Σπουδών της Ακαδημίας Επιστημών Ρωσικής Ομοσπονδίας. Το 2005 το Πανεπιστήμιο Αθηνών τον ανακήρυξε σε επίτιμο καθηγητή.

